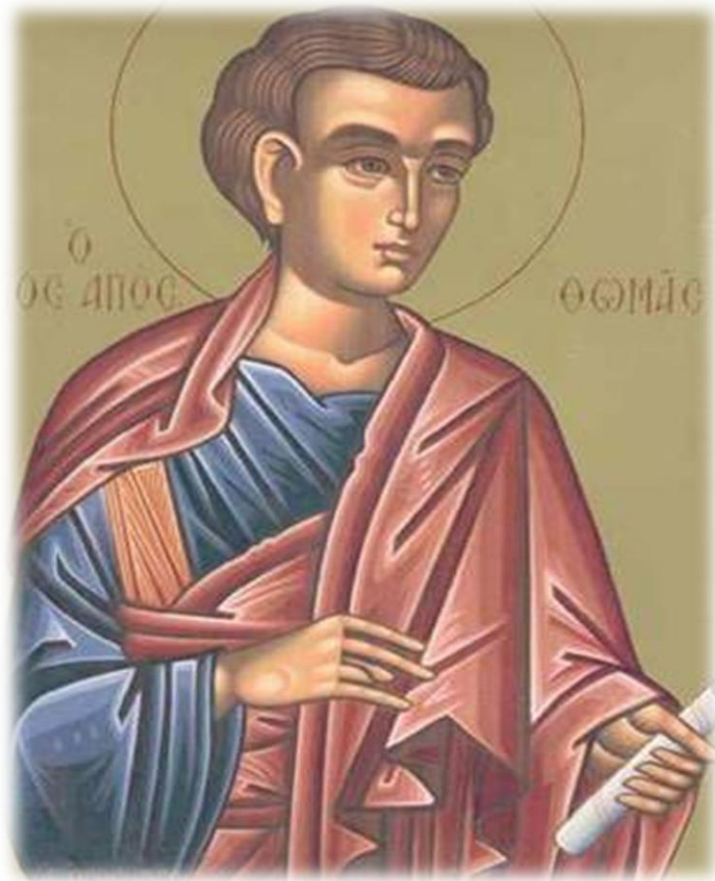

ΤΗ ΣΤ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εβδομάδα ΙΗ΄ (Γ΄ ΛΟΥΚΑ
). Ἦχος πλ. δ΄.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Θωμᾶ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ

Θεῶ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κ ὕριε
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,**

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,

καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,

**Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

“Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς

συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ
Δεσπότη Πανόλβιε, τῶν καλῶν
κατείληφας τὸ ἀκρότατον· ὥσπερ γὰρ
σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντησας,
τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας
καρδίας ἀγνωσία, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας,
ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότη
Πανόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ
ἀκρότατον· ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ
νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντησας, τὴν πηγὴν
τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ
ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίας
ἀγνωσία, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας,
ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῇ πιστῇ ἀπιστία σου, τοὺς πιστοὺς
 ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης
 κτίσεως, θεολογεῖν ἐπαρξάμενος, τὸν
 σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς,
 καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπομείναντα,
 καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ,
 τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν
 ἀρυόμεθα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῇ πιστῇ ἀπιστία σου, τοὺς πιστοὺς
 ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης
 κτίσεως, θεολογεῖν ἐπαρξάμενος, τὸν
 σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς,
 καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπομείναντα,
 καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ,
 τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν
 ἀρυόμεθα.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν
 ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα
 τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν
 ψηλαφήσας σου, διπλὴν τὴν ἐνέργειαν,
 ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως
 μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός μου

ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος
τῆς δόξης, ὁ δὲ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

**Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.**

Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν
ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα
τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν
ψηλαφήσας σου, διπλῆν τὴν ἐνέργειαν,
ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως
μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός μου
ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος
τῆς δόξης, ὁ δὲ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀρρήτου
σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας
ἐξήντησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ
καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ
βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγρησας.
Ὅθεν τῆ σαγήνη τῶν σῶν δογμάτων,
πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην· καὶ τῷ
φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῶν Ἰνδῶν
ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας· Διὸ
τῆς δόξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ
κατατρυφῶν, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ

του Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης,** πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.**
- Εἰρήνη πᾶσι.**
- Καὶ τῷ πνεύματί σου.**
- Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
- Σοί, Κύριε.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' Ἑδωκας σημείωσιν.

Ὡσπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνιμήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ

πλουτίσας, τοὺς ἠπορημένους, καὶ τῇ
 πενία τῶν δεινῶν, συγκεκραμένους
 Θωμᾶ Ἀπόστολε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ
 τὴν πανέορτον Μνήμην σου, ἐν αἰνέσει
 δοξάζομεν, εὐσεβῶς σε γεραίροντες.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
 φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
 οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ
 ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.

Ἰνδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν
 ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε· φωτίσας
 γὰρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς
 καὶ ἡμέρας, τούτους ἐν Πνεύματι σοφέ,
 εἰδωλικούς τε ναοὺς κατέρραξας,
 ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς δόξαν καὶ
 αἴνεσιν, ἐκκλησίας Μακάριε, πρεσβευτὰ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
 Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
 ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν
 ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἥλων τὰ τραύματα,
 ἅπερ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ
 τὴν ἀπιστίαν, μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς
 εὐπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ
 Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω φιλάνθρωπε, τὸν
 τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν
 ἀπάθειαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας
νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς
Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ
ψυχαὶ εὐφραίνονται, τῇ γὰρ θεῖα σαγήνῃ
τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ
βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς
ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ
ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν
σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ
πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν
ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας
τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ.
β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.**

Ὅταν μου εἰς ἔννοιαν, τὸ φοβερὸν ἔλθῃ
βῆμα, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, καὶ τὸ
δικαστήριον τὸ παγκόσμιον, ἀπορῶ
δέδοικα, δειλιῶν καὶ τρέμων, τὴν τῶν
ἔργων μου ἐξέτασιν· φαῦλα γὰρ ἅπαντα,
καὶ αἰσχύνης πάσης ἀνάπλεα, καὶ
σκότους καὶ κολάσεως, καὶ ἀποστροφῆς
ὄντως ἄξια. Ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ ἴδε
τῆς ψυχῆς τὴν συντριβὴν, **καὶ τῆς**
ἀνάγκης ἐκείνης με, ρῦσαι καὶ
κολάσεως.

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν

**λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἦχος γ'

**Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου γ'.**

**Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν,
τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς
ὡς Φιλάνθρωπος.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
- **Ὅτι** ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις
ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. **Ἀμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀμήν.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.**

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εβδομάδα ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ
). Ἦχος πλ. δ'.**

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Θωμᾶ.**

ΟΡΘΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρουσ ἀγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·
ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ῥυθόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ

χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').**

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἄβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἢ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆι,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ

ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὤκτειρήσῃ

Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,

ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**.
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,

καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

ὀδοιπορούντων, νοσοούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεισιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ...

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεισιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν,
τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς
ὡς Φιλάνθρωπος.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἰησους πλ. δ'.**

**Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος·
Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.**

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
 εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν
 καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς
 βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
 πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
 Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν,
 σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ,
 σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον,
 μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ
 σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς
 θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἴμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς
 ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς,
 ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! **Ἄνυμνῶ σου**
τὸ εὐσπλαγχνον.

Μετα τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν
καὶ Λόγον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, ὡς ἀγαθός, τοῦ
 Ἀδάμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβὼν, μόνε
 Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ
 θανάτου εὐσπλαγχνε, τὸ κράτος
 κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα,
 τὸν κόσμον διέσωσας· ὄθεν Ζωοδότα, τὴν
 πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον
 δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου,
 Δικαιοκρίτα φιλόανθρωπε, καὶ δός μοι

πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων
ἄφεισιν ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι μόνος
ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον
ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆν
ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου,
ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν,
σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας
κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ
ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.**

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς
γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν,
βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ
φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες, ὡς
ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἢ ἄμεμπτος, ἐν
κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα
κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὀρῶσα
νεκρούμενον, δακρύων ἔρρει κρουνοὺς,
τὰς ὀψεις καταξαίνουσα, **καὶ αὐτὸν
μεγαλύνουσα.**

**Κάθισμα του Αποστόλου, Ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ
Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ
μνήμῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν
διανοίας αὐτός, τύπους τῶν ἡλῶν
ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν,

ἑστήριξεν ἐν Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως
πρεσβεύων, ἔλεθηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ
Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς
ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἰκέτευε αἰεὶ, τοῦ
οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν
θυμόν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνή, ἀπὸ
τῶν πίστει βοώντων, καὶ εὐφημούντων
ἀπαύστως, τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς χάριτος.**

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
 - σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Και ἐλέησόν με ὁ Θεός.

KANONEΣ.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκριστιχίς
Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς
πέλει. Ἀμήν. Ἰωσήφ Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'**

Ὁ Εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν,
ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδόξασται.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἀπλώσας,
πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ
πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ,
πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας,

χειρὶ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων·
διὸ πιστοὶ ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι
δεδόξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ
ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον
εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ
ξύλου ἄπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε
τὸν ὄφιν, θεϊκῆς δυναστείας· διὸ αὐτῷ
ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυρικὰ.

Ἦνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων
πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου,
παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἔναντι τῶν
ἐχθρῶν, σὲ τὸν Βασιλεύοντα, ὁμολογεῖν
τῆς κτίσεως, προσφέρειν τε βασάνους,
καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς
δόξης, ἔτυχον ἅπαντες, τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ἐραντίσματι θεουργῶ, τοῦ σεπτοῦ σου
αἵματος, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὴν
λύτρωσιν εὐράμενοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν,
ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως
τυραννούμενοι, σπονδὰς προσφέρειν
πᾶσι, δαίμοσι ψυχοφθόροις· ὅθεν σεπτὰ
θύματα, σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ
παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα
βλέποντα, ἠλούμενον ἢ ἄμεμπτος,
ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν,

τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες,
πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω
τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνε, **καὶ
μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῆ.**

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν
ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ
ἀναμέλλοντα.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον,
πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει·
σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως
ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννητορ
τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀίδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς
τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον,
καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ
Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση,
κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ
Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ
δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ
ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι,

τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων
καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ
ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ
Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ
σύνθρονος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ
σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσει διτταῖς
γνωριζόμενος.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ α΄. Ἦχος
δ΄. Τριστάτας κραταιοῦς.**

**Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

**Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν
Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ
καθ' ἡμᾶς, ὃν ἐώρακας Ἐνδοξε, οὗ καὶ
τὰς χεῖρας παλάμη, καὶ πλευρὰν
ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς
δούλους σου.**

**Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

**Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροῦς ὁ
ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεός μου
Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς
αὐτοῦ Θεοφανείας, ὑπηρετήν καὶ
μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον
προσήκατο.**

Δόξα Πατρί ...

**Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς
ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ**

πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε
 σύστημα, ρεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ
 ῥοίζῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολύθεον
 πλάνην ἀπήλασας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης
 ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγὴν,
 τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Θεοτόκε
 πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας,
 ὠραΐσαντα χάριτι, τῶν ἀνθρώπων τὴν
 φύσιν πανάμωμε.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ.
 δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
 παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
 προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
 πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
 Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Μέλανα κόσμον, μετημφιάσθη ὀρῶν ὁ
 ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ
 διερράγησαν πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα
 ἔφριξε, μόνε Σωτήρ, εἰς πάντων
 ἀπολύτρωσιν.

Ἀπλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπου
 Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν
 ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα
 πάντα, τῶν δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα,
 βλάβης ἐκτός, ἀπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικὰ.

Παθῶν κρατοῦντες, οἱ ἄθλοφόροι πάθη
εἰκόνιζον, πολυτρόποις πάθεσιν
ὁμιλοῦντες, τοῦ ἐκουσίως παθόντος, καὶ
τὰ πάθη θανατώσαντος, καὶ τὴν ζωὴν, τῷ
κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Ἄνεπιστρόφως, τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν
βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης
ἐκ μέσου, οἱ εὐκλεεῖς ἄθλοφόροι
ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς
καταπαύσεις, τὰς θείας εὐφραινόμενοι.

Σταυροθεοτόκιον.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε
Τέκνον ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί
σε ξύλῳ, μέσον ἀνόμων τὸν μόνον,
νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ Θεοτόκος,
θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ γ'
Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμός.**

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν
ἐντολῶν (τῆς Ἐκκλησίας) σου στήριξον,
ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σοῦ, ἅγιος μόνε
φιλόανθρωπε.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς
ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διανάστησον, οὐλάς, καὶ τύπους
 ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη,
 Θεογεννητορ πανάμωμε.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς
 αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας,
 τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι'
 αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα,
 Θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ἀπειρογάμῳς ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων
 ἀφράστῳς, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα
 Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ
 καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρῳ φύσει, τέλειον
 οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεός, γαστέρα
 κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς
 οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις
 πάθεσιν· ὄθεν σε σωτηρίας, **πύλην**
Παρθένε γινώσκομεν.

**Τοῦ Μηναιίου Ῥδὴ γ' . Ἦχος δ' . Οὐκ ἐν
 σοφία.**

**Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἄρετῆς κάλλει, διαπρέπων θεόπτα καὶ
 θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ
 θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ
 ἐφαίδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρσωθεὶς αὐτουργία
τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὴ θεοφεγγῆς,
ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ κόσμον
ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα Πατρί ...

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ
δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς,
διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ
κατελάμπρυνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα
κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς,
κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ
ἐστὶν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν
Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

**Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, τοὺς
ἰχθύας ζωγήσας τοὺς λογικοὺς, τούτους
σὺ προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στηρίγματα, παθῶν
ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους,
αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες,
κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολε ἔνδοξε,
τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ
συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
Ἁγίαν μνήμην σου.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ
πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην
ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον,
τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα**

κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ
 διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν
 ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν
 αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
 εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, **τὸν πανάγιον
 τόκον σου.**

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ δ' Ἦχος πλ. δ'
 Ὁ Εἰρμός.**

**Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
 μυστήριον,** κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
 ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῷ Σταυρῷ σου Παράδεισος, Σῶτερ
 ἀνεώχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, εἰσωκίσθη
 πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων,
 ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς
 κυπάρισσον, τὴν ἀγάπην τε, ὡσεὶ πεύκην
 περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον,
 προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώωσας, Σῶτερ τοὺς
 ἀνθρώπους, νεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν
 ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν
 ἐπεισάξαντα.

Μαρτυρικὰ.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι
 οἱ θεῖοι, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες,

κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς
ἐπουρανίου, ἐχρημάτισαν.

Ὡραιώθητε Μάρτυρες, Λόγω τῷ ὡραίῳ,
εὐαρεστήσαντες, ἐλαμπρύνθητε τὸν
Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἀγαπήσαντες.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ δ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις,
σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα,
ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών,
καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
ἐπισκεψάμενος·
διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι
κραυγάζω·
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα·
σύ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ
ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, καὶ τὴν
ἡμετέραν, μορφήν λαβόντος Πανάμωμε,
καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ
θανάτου, καὶ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ
δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα,
τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον
Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ
μείναντα ἀναλλοίωτον· διὸ σε Θεοτόκον,

ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε
δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα
δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν
διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ,
καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον
ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει
δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν μορφήν, τῶν ἀθετούντων
κατάβαλε, τῆς εἰκόνας, Κόρη τὴν
προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ
ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ
κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας,
καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

**Κανὼν α', ᾠδὴ δ', τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου Ἰἠχος δ' Ὁ καθήμενος ἐν
δόξῃ**

**Τῇ μεγίστῃ τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει
χρησάμενος, καὶ δογμάτων θείων,
δόξαν τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν
οἰκουμένην ἐπέσχεσ τῷ κηρύγματι, τὴν
κραυγάζουσαν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει
σου.**

Ὡς αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου, ὑπηρέτην
τε ἔνθερμον, καὶ τῆς τούτου δόξης, καὶ

μεγαλειότητος μάρτυρα, καὶ ὡς πιστὸν
οἰκονόμον καὶ Ἀπόστολον, εὐφημοῦμέν
σε, μάκαρ Θωμᾶ πανσεβάσμιε.

Νυμφικὴν ὥσπερ παστάδα, καὶ σκηνὴν
ἐπουράνιον, ὑποβάθραν λίθον,
ἄκρογωνιαῖον πηξάμενος,
ἐπωκοδόμησας Μάκαρ παναοίδιμε,
Ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς
πιστεύουσι.

Θεοτοκίον.

Γῆν ἀνήροτον καὶ στάχυν, τῆς ζωῆς
γεωργήσασα, καὶ νεφέλην κούφην,
ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, τὴν
Παναγίαν Παρθένον ὀνομάζομεν, οἱ
κραυγάζοντες· **Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει
σου.**

Κανὼν Σταυρώσιμος, ᾠδὴ ε' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας, τοὺς
γυμνωθέντας ἡμᾶς, ἐνδῦσαι ἐφιέμενος,
ἀπεξεδύθης καὶ Σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ
ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστὲ τὰ

πανουργεύματα· διὰ τοῦτό σου, τὰ
παθήματα δοξάζομεν.

Αἷμα πλευρᾶς ἀποστάξαν, σωτηριώδους
σαφῶς, τὸν κόσμον ἀπεκάθηρεν,
ἐπιβώμιά τε αἷματα καταπαῦσαν, τοὺς
φθαρέντας τῷ καρπῷ, τῆς βρώσεως
ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγασεν, ἀφθαρσίαν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολυειδῶν
αἰκισμῶν, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, θείω
αἱματί σου σημειωθέντες, τὴν
κωλύουσαν τὸ πρὶν, διήλθοσαν
ρόμφαίαν σαφῶς, καὶ ἐσκήνωσαν,
γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὡς θαυμαστός σὺ ὑπάρχεις, ἐν τοῖς
Ἁγίοις Χριστέ, τοῖς πίστει σε ποθήσασι!
διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα,
ιαμάτων ποταμούς, ἐν τῷ κόσμῳ
ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεις
τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας Παρθένε, τῇ ἀμαρτία ἡμᾶς,
ἰατρευσας κυήσασα, τὸν Σωτῆρα ἰατρόν
τε τῶν ὄλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
τραυματισθέντα Ἄχραντε, τὸν παρέχοντα,
ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ ε'.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον,
 καὶ ἐκάλυψέ με,
 τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον·
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με,
 καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 τάς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν
 ἀπεριόριστον, φύσει Θεότητος,
 ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς
 ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη,
 παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον
 καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὠραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας
 σου, ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης
 Εὔας, περιέστειλας αἴσχος τὸ
 δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα,
 περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς
 σὲ γεραίρουσι.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε,
 πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
 Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν
 οὐσίαις, θελητικαῖς, αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ
 λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῆ
προστασία σου, περιφρουρούμενοι, τῆ
σῆ θεία δόξη, ἐγκαυχώμενοι σὲ
μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ
τὴν ἀγαλλίασιν.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου Ἦχος δ' Ἀσεβεῖς οὐκ
ὄψονται.**

Ἐλλαμφθεὶς Ἀπόστολε, τῆ δόξη τοῦ
Χριστοῦ, καὶ πλευρὰν τὴν ζωοποιόν,
ψηλαφήσας ἦντλησας, ἀνεξιχνίαστον
εὐλογίας ἄβυσσον, καὶ τὸν κόσμον
κατεπλουτίσας.

Μὴ παρῶν τῆ πρώτη σου, εἰσόδω ὁ
Θωμᾶς, ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς,
πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε·
Σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, ἀναγγέλλω
πολυέλεε.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς δόξης σου
Χριστέ, τῆ βροντῆ τῆ πνευματικῆ, ὁ
Θωμᾶς ἐβόησεν, ἐκδιηγούμενος καὶ
Θεὸν καὶ Κύριον, σὲ σεπτῶς
εὐηγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νικητὴν ἀνάδειξον, Πανάμωμε τὸν
νοῦν, τῶν παθῶν καὶ τῶ λογισμῶ, τὰς
ὀρμὰς ὑπόταξον, τούτων θεόνυμφε, ἡ

Θεὸν γεννήσασα, τὸν Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ ς' Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμὸς.**

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
Ἴωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριημέρω ἐγέρσει τὸν κόσμον
φωτίσαντος.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου, μέσον
γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου,
ἐκβλαστήσασαν ξύλῳ, πληγὴν ἰάσατο· ὁ
γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων,
μόνος δίκαιος ληστῶν κρεμάμενος,
ἑαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ
ὑψους πεσόντα, εἰς χάος ἀπέρριψε.

Τὸ τόξον Χριστὲ ἐκτείνας τοῦ θείου, καὶ
πανσέπτου Σταυροῦ ἔρριψας βέλη, κατὰ
τοῦ παλαμναίου, τοὺς ἥλους σου τῶν
χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ, εἰς τὴν
ὀργίλον, καὶ παμβέβηλον καρδίαν
Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν ἐθανάτωσας,
καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας, Οἰκτίρμον
ἐζώωσας.

Μαρτυρικὰ.

Αιμάτων ρεύσαντα ρεῖθρα, σωμάτων, ἐξ
 ἀγίων Ἀθλητῶν ἔσβεσαν πᾶσαν, τῆς
 εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ
 Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς, αὐλακας
 ἤρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλαστάνειν
 ἔπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως,
 δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θεία
 χάριτι.

Ἐφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης,
 τῆς ἐνθέου εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι,
 ὀπηνίκα ἐνύλω πυρὶ φλογίζεσθαι,
 πονηροτάτων δικαστῶν, ψήφω ἐδίδοντο,
 καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ
 καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ
 στεφανώσαντος τούτους, νομίμως
 ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν σὴν διῆλθε, καρδίαν,
 καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἄχραντε Κόρη,
 ἠπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα,
 καὶ λόγχη θείαν πλευράν, ἐξορυπτόμενον,
 θελήματι, καὶ κατασφάττοντα, ἐν αὐτῇ
 τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν θρηνοῦσα
 μητρικῶς τοῦτον ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ ς'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ·
 πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
 καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,

ἀνάγαγε δέομαι
 πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
 καὶ ἐπάκουσόν μου,
 ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα
 Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ
 κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν,
 ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην
 ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν
 Ἄγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ'
 εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν
 ὀνομάζομεν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν·
 ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα
 ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ
 συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν
 Θεονύμφευτε, ὃν ἐξιλέωσαι νῦν, ἡμῖν
 ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι,
 δωρηθῆναι λύσιν, τῶν πταισμάτων
 Παναμώμητε.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
 Ἀποστόλου Ἦχος δ' Θύσω σοι, μετὰ
 φωνῆς.**

**Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν
ψυχόλεθρον, ἢ ἀπιστία σου μάκαρ,
θεραπεύει· σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ
τῶν ἥλων, καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους
ἠρεύνησας.**

**Ἀφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν
Ἀπόστολον, ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν
ἐχθρῶν καρδίαις σου ζωοδότα, καὶ τῶν
σκύλων, τὴν προνομὴν σοι τούτων
προσήγαγεν.**

**Θυσίας, εἰδωλικὰς οἰκτίρμον
κατήργησας, σφαγιασθεῖς ἐπὶ ξύλου,
καὶ σφαγαῖς ἀγίαις τῶν θεηγόρων,
Ἀποστόλων, τῶν τὰ σὰ μιμουμένων
παθήματα.**

Θεοτοκίον.

**ᾧ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων
καινότατον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν
τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως
συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.**

Ὁ Εἰρμὸς.

**«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ
δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι'
οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι
αἵματι».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου Ἰησὺς δ' Ἐπεφάνης
σήμερον.**

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος,
τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης
ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· **Σὺ μου**
ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν, καὶ μέγαν
μυστολέκτην, Θωμᾶν τὸν θεηγόρον τοῦ
Πέτρου ἐκβοῶντος· «Ἐωράκαμεν τὸν

Κύριον», ἔφησεν οὗτος. «Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω». Ἄλλ' ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων καὶ Δεσπότης, ὡσπερ δοῦλος ἐλήλυθε, θέλων πάντα σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾶ. «Ψηλάφησον χειρῶν καὶ πλευρᾶς τοὺς τύπους, καὶ μὴ ἀπίσται· ἐγὼ γὰρ εἶμι Κύριος ὁ Θεός σου». ὁ δὲ ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε. **Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.**

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῆ ΣΤ' τοῦ μηνός Οκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Στίχοι.

Ὁ χεῖρα πλευρᾶ σῆ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρὰν ὑπὲρ σοῦ νύττεται Θωμᾶς Λόγε.
Δούρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν
ἕκτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐρωτηίδος.

Στίχοι.

Ἐρωτηίδα πυρπολοῦσι παρθένον,
Ἐρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύσῃ δὲ μαρτυρήσας,

λιθοβοληθεῖς πρότερον, ὕστερον ξίφει
τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1590.

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ η'.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλειν
σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

ᾠτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

**«Λίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθέने, ἀκρογωνιαῖος
ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς
διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».**

**«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».**

ἦ

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ἦχος δ΄. Ὦδὴ α΄.

**Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.**

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ἵψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράυγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

**Στίχ. Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἵτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἵτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὁδὴ θ΄.

**Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,**

ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
**Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου Ἰησοῦ β΄. Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.**

**Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ
πανοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ,**

τῆ οἰκουμένη καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ
Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεςιν, καὶ
σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ
εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

**Ἐξαποστειλάριον, Ἔτερον Ἦχος β'
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Χριστὸς ὁ μέγας Ἥλιος, ἀκτῖνά σε
πολύφωτον, ἐν τῇ Ἰνδία ἐκπέμπει, τὴν
ζοφερὰν πλάνην μύστα, συντόνως
ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε, καὶ
τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν
θεῖαν, παρ' ἧς φρουρούμεθα πάντες.

**Θεοτοκίον. Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε**

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα
περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων,
καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν
καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου,
ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ
κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἦχος β' Ἀνατολίου.

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾷ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης, Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾷ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης, Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἦχος δ'

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθεῖς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότης μιμητῆς γέγονας, ὡς ἔννομος μαθητῆς, Θωμᾷ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ

Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας,
εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγησας. Ὅθεν καὶ τὴν
τῶν Ἰνδῶν ἐзоφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ
θείου Πνεύματος ἀγκίστρω
ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰεὶ
δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τοῦ
ἐχθροῦ ἐзоφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ
Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες,
καὶ ἐν αὐτῷ πάντα ἐζώγησας, Θωμᾶ
Ἀπόστολε· διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν
τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν
πεπαρμένων ἡλῶν τὰς ὠτειλάς, τῷ
δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς
σοφίας, νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ,
μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν
πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται· τῇ γὰρ
θεῖα σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς
ἀνείλκυσας, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως·
ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος
ἐξηλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα,

εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ
τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν
ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύς της
ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ.'
Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - **Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.**
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,**
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**
 - **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**

- **Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**
- **Καθ'** ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα ἰ Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.**

- **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
- **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἡχὸς γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου γ'.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εβδομάδα ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ
). Ἦχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Θωμᾶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ
 Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
 τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ
πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἰἠχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἁγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. β΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἰἠχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἁγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος,

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν Ἰἠχος β΄,

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ

Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ..ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἰἠχος γ'.

**Ἀπόστολε Ἁγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα παισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.**

Ὁ διάκονος:

Του Ἱεροῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἰἠχος β'.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ**

πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ.΄

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.**

**Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.**

**Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16.**

**Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους
ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους,
ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ
ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ
Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ·
ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς
ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι
ῥάρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ
γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ
ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι**

ταῖς ἰδίαις χερσί· λαιδορούμενοι
 εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,
 βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς
 περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν,
 πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ
 ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς
 τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ
 μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῶ,
 ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῶ
 Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς
 ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί
 μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή
 ἁγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, κ' 19 – 31.

Οὔσης οὖν ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ
 μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν

κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφέωνται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.

ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός

μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων

καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

“Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
 δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
 παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε

έν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης, έν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι έν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
 ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
 καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
 σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
 καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
 καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
 ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
 Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
 προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
 συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
 πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
 λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
 ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου

μυστηρίων, καί τῆς ἐπουρανίου σου
 βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
 φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
 ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
 καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
 ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
 ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
 ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
 δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
 Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου

Θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υιοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τον ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.**
- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.**

- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.
 ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
 Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
 Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
 σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
 Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
 τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
 Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
 πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τοῦ τῆς
 Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
 πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
 ὡς ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
 καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό'Εξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς**

**ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν

στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱοῦς φωτός καὶ υἱοῦς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίω δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου

Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με. (3).

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Κοινωνικὸν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. **Ἀλληλούϊα.**

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ — σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἄμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουῖα,
Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.